

[Aage Brusgaard]

for at kontrollere, at de nu er brugt til denne rensningsform, eller hvordan skal det forstås?

Fremskridtspartiet er direkte imod punkt 4, som jo siger, at miljøorganisationernes deltagelse skal styrkes. Vi mener, at der kan være meget store konfliktområder, hvis Greenpeace og alle disse organisationer skal ind og være mere medbestemmende, end de er i dag.

Punkt 5 er vi heller ikke meget for, og det er, fordi der står »forsigtighedsprincippet, princippet om ren teknologi« osv. Det, vi dér er bange for, er, at der står »forsigtighedsprincippet«. Hvad betyder det? Ja, det betyder, at vi vedtager nogle regler, inden det rent faktisk er dokumenteret, at det vil gavne miljøet.

Jeg kan nævne nogle enkelte ting, som har været diffuse på det område, bl.a. hele asbestsagen, som vi jo alle sammen husker: Lige pludselig var der en eller anden, der sagde, at asbest det var nok farligt. Og så rev forældrene det ned fra lofterne i børnehaver og skoler osv. Så kom det senere frem, at asbest altså ikke er farligt, bare det bliver siddende, hvor det altid har siddet. Vi kan også tænke på stråforkortningsfor-slaget og vel også på vandmiljøplanen.

Vi vil altså ikke være med til nogle diffuse ting, og jeg forstår ikke, at Venstre og De Konservative som såkaldt borgerlige partier kan gå ind for denne dagsorden fra SF. Fremskridtspartiet vil i hvert fald helhjertet stemme imod.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Aage Brusgaard, at det ikke nytter noget at gemme den røde lampe under sine papirer. En kort bemærkning er kun på 2 minutter, men hvis en ordfører ønsker ordet i anden omgang, så har man en længere talletid, end der er mulighed for i de korte bemærkninger. Sagt til orientering.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Nu må jeg prøve, om jeg kan klare det dér med den røde lampe.

Jeg vil gerne på Det Konservative Folkepartis vegne sige til hr. Aage Brusgaard, at hvis han ud over alt det, han havde læst, også havde givet sig tid til at lytte til debatten i dag og måske også havde været lidt bedre baggrundsorienteret, så ville han vide, at der på området med hensyn til Østersøkonventionen altid har været bred konsensus mellem en lang række af Folketingets partier.

Han ville også have hørt af den ordførertale, som jeg holdt på Det Konservative Folkepartis vegne – og jeg tror godt, jeg tør tage den, fru Hanne Severinsen holdt på Venstres vegne, med – at den lignede utrolig meget de ordførertaler, der blev holdt fra SF og fra Socialdemokratiet. Så der er altså ikke tale om, at Venstre og Det Konservative Folkeparti er blevet trukket med ind i manegen. Vi har samarbejdet til gavn for det miljø, som vi alle sammen ønsker skal have det bedst muligt.

Og når vi taler om forsigtighedsprincippet, så er det ud fra, at vi her som i en lang række andre sammenhænge ved, at det nu engang er billigere at forebygge end at helbrede.

Det Konservative Folkeparti har sin egen selvstændige politik, men vi samarbejder gerne med andre partier om den.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil først kvittere for de venlige bemærkninger, man har haft i anledning af, at jeg i dag er her for første gang som miljøminister. Og så vil jeg godt lige knytte nogle kommentarer til debatten.

Jeg kan naturligvis sige på regeringens vegne, at den kan acceptere dagsordenen, som det hedder i sproget. Det har den foregående regering også kunnet med de dagsordener, der f.eks. drejede sig om Nordsøen, og som det her jo er en fortsættelse af, sådan som den konservative ordfører netop har mindet om.

Jeg er enig med hr. Gade i, at det er et velvalgt tidspunkt for Folketinget at diskutere disse ting på, fordi der er en åbning i Østeuropa, som gør det muligt nu at nå nogle resultater, som hr. Aage Brusgaard jo har ret i ikke er nået i tilstrækkelig omfang tidligere.

Men jeg vil da gøre opmærksom på, som jeg sagde, at for en lang række stoffers vedkommende er vi kommet den rigtige vej i Østersøen. Det er altså nu de landbaserede kilder, vi skal have fat i, og det er nok så svært, fordi vi så går ind i andre landes territorier. Derfor bliver selvfølgelig også de mere bindende aftaler noget, vi skal i gang med. Og derfor er tidspunktet velvalgt.

Hvad angår miljøorganisationernes deltagelse, synes jeg, det er et vigtigt point, Folketinget her har, fordi det jo også er miljøorganisationerne, hr. Aage Brusgaard, der i meget høj grad i Baltikum, om man så bryder sig om histori-